

ved Siden af Sengen. Med Armen under Hovedet laa han behageligt og dampede ud i Stuen, der blev gratis oplyst af en Gadelygte udenfor; og det hørte efterhaanden med til hans filosofiske Underholdning at lytte til den natlige Rumsteren paa den anden Side af Væggen, naar Mads Vestrup talte højt i Søvn eller vendte sig saa tungt i Sengen, at hele Huset rystede.

»Hør!« sagde han til sin Kone, som han havde vækket. »Nu rider Fanden ham igen! Idag er den ren gal. — Vil du bare høre!«

Sengen derinde havde knaget, og der fulgte en dump Lyd, som om Mads Vestrup var staaet op og havde kastet sig ned paa Gulvet.

»Dette her begynder og blive lidt uhyggeligt, Mutter! Jeg tror, jeg tar og si'er ham op. Saadan et Mandfolk kan aldrig være rigtig i Hovedet.«

»Jeg synes nu, han er et godt Menneske, Jens. Han har naturligvis sine Fejler. Ellers var det vel ikke gaaet ham, som det er. Men her i Huset har han da opført sig meget anstændigt. Du kan ikke sige andet.«

»Veed du hvad, Mutter, Du skulde hellere holde op med og rende og høre paa hans Vrævl. For det ender Fanneme ellers med, at du selv faar Mug paa Nødden.«